

Deset godina od smrti prof. dr. sc. Faruka Seleskovića, dipl. inž. geod. (1939-2003)

Dana 30. avgusta 2013. godine napunilo se deset godina od rastanka s profesorom dr. Farukom Seleskovićem, tadašnjim rukovodiocem Odsjeka za geodeziju. Neka čitaoci ne zamjere što ću pisanje početi mojim sjećanjima na prvi dan nakon što smo već svi saznali za tužnu vijest. Prošlo je deset godina, a ja se još živo sjećam tišine u kojoj smo svi na Odsjeku komunicirali tih dana. Uglavnom u tišini, po potrebi pokoja škrto izgovorena riječi. Nevjerica, kao da smo ostali siročad, tek saznajući da glava naše kuće, tj. Odsjeka za geodeziju, neće više nikad ponosno gaziti dugim hodnikom s njemu svojstvenim vedrim osmjehom na licu, niti će svojim autoritarnim, ali s toplim ljudskim pristupom, govoriti našim studentima, obavljali smo neophodne zadatke. Prošlo je deset godina..

Osjećanja su slična i danas! Međutim, čini se da moje poštovanje ka ovom čovjeku koje sam osjećala za njegova života, ne da nije izbledjelo nego se uvećalo s vremenom. Jer sam starija, iskusnija, a znam i postajem sve više svjesna koliko je njegov rad u nastavi i sama pojava značila za sve studente, bili oni geodeti, građevinari ili arhitekti.

Međunarodne veze i projekti uspostavljeni tokom njegovog mandata rektora Univerziteta u Sarajevu, u najtežem periodu njegove historije, polučile su dugogodišnje i teško sagledive benefite za Univerzitet, za opstanak, a u prvom redu za održavanje nastave tokom najduže i najteže opsade jednog grada zabilježene u novijoj historiji čovječanstva. Rad na očuvanju kulture i obrazovanja smatrao je prvom linijom odbrane. Rektor Selesković je uspostavio tokom opsade Sarajeva kontakte s 25 svjetskih univerziteta, a veliki broj univerziteta je osobno posjetio u tom teškom vremenu, ali uvijek se vraćao u opkoljeno Sarajevo. Znao je on dobro da će se pri povratku sretati s iskušenjima teškog života u gradu bez električne struje, vode, plina, hrane, grijanja, da će na posao ići pješke, zaobilaznim putem da izbjegne „snajperske pravce“, a nerijetko pri granatiranju, što je prosto bilo neizbježno. Pri napuštanju stana ujutro nikad nije mogao znati hoće li se živ i zdrav vratiti, da li je to njegov zadnji dan u tom stanu, zadnji pozdrav s porodicom. Znajući sve to, „uredno“ se vraćao sa svojih putovanja spreman dijeliti sudbinu svojih sugrađana, kolega i prijatelja. Zapišimo se, koliko nas bi uradilo isto: odlaziti i vraćati se u pakao. Teški uvjeti života u poslijeratnom Sarajevu nisu ga obeshrabрили jer sjećam se koliko je puno truda ulagao za uspostavljanje minimuma uvjeta za odvijanje nastave na Građevinskom fakultetu i Odsjeku za geodeziju. Uspostavljanje novih međunarodnih veza i dovođenja međunarodno priznatih evropskih profesora da drže predavanja o modernim temama za studente geodezije, ponekad i za kolege iz prakse, nabavka novih instrumenata, slanje mlađih kolega na univerzitete u inostranstvu, samo su neki od prioriteta iz tog perioda njegovog života. Borba za sustizanje koraka s revolucionarnim tehnološkim napretkom koji je postignut u geodetskoj struci na međunarodnom/planetarnom nivou tokom „propuštenih“ zadnjih desetljeća zadnjeg stoljeća drugog milenijuma, izgleda je ipak bila preteška, te je profesor Selesković počeo posustajati na zadatku očuvanja svog zdravlja. Još se sjećam kako je na početku svoje bolesti, nesvjestan opasnosti, naučen da se bori s različitim problemima, često dolazio pod temperaturom da održi nastavu. Kasnije je tokom svojih boravaka u bolnici ili tokom kućnog liječenja ispravljao studentske ispite. Neumorno, bez posustajanja, odvažna i optimistična borba do kraja.

Teško je nabrojati aktivnosti kojima je rahmetli profesor Selesković doprinijeo svom gradu i svojoj Bosni i Hercegovini. Ipak, izdvojiti ću ovdje dvije aktivnosti s rizikom da pogriješim u svojoj procjeni. Projektu uspostavljanja ureda Svjetskog univerzitetskog servisa Sarajevo (SUS) u saradnji sa Svjetskim univerzitetskim servisom Austrije - WUS Austria, na čelu s humanistom profesorom međunarodnog prava Wolfragom Benedekom s Univerziteta u Graz-u dat će se ovdje prioritet, jer su ostvarene koristi za Univerzitet u Sarajevu, a kasnije za univerzitete širom Bosne i Hercegovine. Ovaj projekat započet je u ratnim godinama, ali Univerzitet u Sarajevu je zahvaljujući njemu dugi niz godina osiguravao veoma aktivnu i uspješnu međunarodnu saradnju. Mnoštvo je različitih, veoma korisnih projekata ostvareno preko WUS-a i SUS-a. Posjete i studijski boravci BiH profesora, saradnika, istraživača na evropskim univerzitetima, posjete mnoštva eminentnih profesora s prepoznatljivih evropskih i svjetskih univerziteta, koji su svoje znanje prenosili mladim bosanskim studentima predstavljaju samo jedan ali smatram veoma značajan dio programa ove ostvarene saradnje. Kvalitetna nastava na Odsjeku za geodeziju Građevinskog fakulteta nije se godinama mogla ni zamisliti bez potpore WUS ureda. Benefiti su ostvareni i kroz projekte doniranja različite opreme, kompjutera, instrumentarija, knjiga, provedenih projekata uvođenja internet konekcija na fakultete, itd. Nadati se da bi bosanski utemeljitelj ovog projekta bio zadovoljan postignutim kroz dugi niz godina nakon njegovog napušanja ovog svijeta. Djela ljudi svjedoče o ljudima kad odu. Posljednja uspješna međunarodna aktivnost rahmetli profesora Seleskovića bilo je učlanjenje Bosne i Hercegovine u Internacionalnu uniju za geodeziju i geofiziku - IUGG i Internacionalnu asocijaciju za geodeziju IAG. Bio je prvi potpredsjednik ovih međunarodnih geodetskih udruženja. Nadati se da će akademska zajednica zajedno s geodetskim kolegama znati cijeniti njegove napore i neće dozvoliti da ove aktivnosti budu uzalud.

Zahvalnost profesoru Seleskoviću za humanistički pristup i predanost u radu osjećaju svi koji koračaju stazama ka obrazovanju, kulturi, istini i pravdi. Bosanskohercegovački geodeti nadati se pripadaju tom skupu.

Geodeti u Bosni i Hercegovini su ponosni što je bio *naš* profesor. Ovdje nisu spominjane nagrade koje je profesor dobio za svog života jer su to bila ovosvjetska priznanja za njegov predani rad ljudi iz njegovog okruženja. Djela za dobrobit zajednice svjedoče za vječnost, kao što djela rahmetli profesora Seleskovića svjedoče njemu u korist.

Medžida Mulić